

«Δεν μιλάμε πια για ανάπτυξη, αλλά για επιβίωση και μόνο...»

ΝΙΚΟΣ ΠΕΝΤΖΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΗΤΡΑΚΗ

Ο κ. Νίκος Πέντζος την περασμένη Δευτέρα επανекλέκτηκε πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος για δεύτερη θητεία, όπως συνήθιζεται στον κορυφαίο επιχειρηματικό σύνδεσμο του Βορρά. Μιλώντας στον «ΚΤΕ», ο 40χρονος επιχειρηματίας -στην οικογένειά του ανήκει η γνωστή κονσερβοποιία ΖΑΝΑΕ- δεν κρύβει ούτε την αγωνία του για τις εξελίξεις και τις επιπτώσεις της κρίσης ούτε τις απορίες του για όσα γίνονται και όσα δεν γίνονται. Πολύ περισσότερο, καθώς δεν βλέπει να προωθούνται οι κατάλληλες ενέργειες, για να στηριχθεί η πραγματική οικονομία. «Είναι δυνατόν το κράτος να χρωστάει στις βιομηχανίες της Β. Ελλάδος 500 εκατ. ευρώ και να μην πληρώνει;», υπογραμμίζει. Πριν από λίγες μέρες, σαφώς επηρεασμένος από την «ελεύθερη πτώση» της χώρας μας στην Παγκόσμια Επετηρίδα Ανταγωνιστικότητας, απέστειλε δραματικό υπόμνημα στο Μέγαρο Μαξίμου. Παράλληλα, ετοιμάζεται να υποδεχθεί στις 19 και 20 Ιουνίου ως οικοδεσπότης στη Θεσσαλονίκη τον πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου και τον πρόεδρο της Ν.Δ. Αντ. Σαμαρά, οι οποίοι θα συμμετάσχουν στις εργασίες του Thessaloniki Forum. Δεν περιμένει, όμως, και πολλά, αφού -όπως λέει- «από τις προτάσεις μας λίγες υιοθετεί η πολιτεία». Και αναρωτιέται: Πώς θα βγούμε από την κρίση, όταν την ανάπτυξη δεν την κατευθύνει η αγορά;

Κύριε Πέντζο, πώς βλέπετε να εξελίσσεται η κατάσταση στην αγορά έναν χρόνο μετά την εφαρμογή του μνημονίου;

Νομίζω ότι οι επιχειρήσεις, αλλά και γενικότερα η ελληνική κοινωνία, βιώνουν τη μεγαλύτερη κρίση μεταπολεμικά. Η κατανάλωση έχει σημειώσει μείωση άνευ προηγουμένου και επομένως έχουν περιοριστεί η παραγωγή και ο τζίρος, ενώ αυξάνεται η ανεργία. Αυτά τη στιγμή βρισκόμαστε στο χειρότερο σημείο, και όλες οι προσδοκίες για ανάκαμψη έχουν διαψευστεί. Αν σε αυτό προσθέσει κανείς την πιστωτική ασφυξία που επικρατεί στην αγορά, δηλαδή το πρόβλημα ρευστότητας που όλοι βιώνουμε με τον χειρότερο τρόπο, αντιλαμβάνεται τους λόγους για τους οποίους απειλείται η επιβίωση των επιχειρήσεων. Δεν μιλάμε πλέον για ανάπτυξη, αλλά για επιβίωση και μόνο. Αυτό που θέλω να υπογραμμίσω είναι ότι γίνεται μεγάλη προσπάθεια για τη διατήρηση των υφιστάμενων θέσεων εργασίας, αλλά, αν συνεχιστεί αυτή η άσχημη κατάσταση, πιθανόν να κλείσουν επιχειρήσεις. Αυτό που απαιτείται είναι άμεσα μέτρα ανάπτυξης, που θα περάσουν στην πραγματική οικονομία.

Τι ακριβώς προτείνετε;

Ενίσχυση της ρευστότητας και της ανταγωνιστικότητας. Κατ' αρχάς, πρέπει το Δημόσιο να εξοφλήσει τα χρέη του προς τις επιχειρήσεις, που μόνο για τις βιομηχανίες της Β. Ελλάδος φτάνουν τα 500 εκατ. ευρώ. Να επιστρέψει τον ΦΠΑ στις εξαγωγικές επιχειρήσεις. Να εφαρμόσει τον συμψηφισμό χρεών, που έχει νομοθετηθεί, αλλά δεν γίνεται στην πράξη. Επίσης, να βρει μηχανισμό, ώστε η ρευστότητα που εξασφαλίζεται στις τράπεζες μέσω της εγγύησης του ελληνικού Δημοσίου να κατευθύνεται στην πραγματική οικονομία, δηλαδή στις επιχειρήσεις. Σε ό,τι αφορά την ανταγωνιστικότητα, θέλουμε επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών. Ζητάμε επιδότηση της εργασίας και όχι της ανεργίας, ώστε να μειωθεί το κόστος παραγωγής. Επίσης, πιστεύω ότι θα πρέπει να προστατευθούν τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα και να μην επιβληθούν νέοι άμεσοι και έμμεσοι φόροι. Η ελληνική κοινωνία, εργαζόμενοι και επιχειρήσεις, δεν αντέχει άλλα μέτρα. Πρέπει να δοθεί έμφαση στη διατήρηση των εισοδημάτων των πολιτών.

Πώς είδατε τις ανακοινώσεις για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας;

Οποιαδήποτε νέα φορολογική επιβάρυνση των επιχειρήσεων και των απλών Ελλήνων πολιτών είναι ό,τι χειρότερο αυτή τη στιγμή. Δεν αντέχουμε. Εκείνο που πρέπει να γίνει είναι να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές, να υπάρξουν έσοδα

Ποιος είναι

• Ο κ. Νίκος Πέντζος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1971. Σπούδασε στη Μεγάλη Βρετανία και έχει δραστηριοποιηθεί σε διάφορες θέσεις στην οικογενειακή βιομηχανία ΖΑΝΑΕ από το 1990. Από το 2003 εκλέγεται στη διοίκηση του ΣΒΒΕ και από το 2009 είναι πρόεδρος.

από την πάταξη της παραοικονομίας και εισφοροδιαφυγής και να ληφθούν μέτρα ανάπτυξης των επιχειρήσεων όπως αυτά που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Πώς κρίνετε τις επιθέσεις που δέχθηκαν στη γενική συνέλευση του ΣΒΒΕ οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας;

Αυτά τη στιγμή, όλο το πολιτικό σύστημα βρίσκεται στο στόχαστρο της κριτικής. Η εμπιστοσύνη απέναντί του είναι στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο. Ελπίζω να υπάρξει αν ληφθούν έστω και τώρα οι σωστές αποφάσεις και υπάρξει νότα αισιοδοξίας.

Συμφωνείτε με την πρόταση Δασκαλόπουλου για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, ώστε οι πολίτες να αποφασίσουν την πορεία του τόπου;

Οι προτάσεις κάθε συνδέσμου ή φορέα νομίζω εκφράζουν την αγωνία για να βγούμε από το τέλμα, να μην χρεοκοπήσουμε. Το ζήτημα είναι να προχωρήσουν οι αλλαγές ώστε η χώρα να τα βγάλει πέρα από μόνη της και να μην εξαρτάται από κανέναν.

Οι επιχειρήσεις αντιδρούν σωστά στην κρίση;

Κάνουν πολλά. Εξορθολογίζουν τα έξοδά τους. Προσπαθούν να εξασφαλίσουν τη ρευστότητά τους, δεν πουλούν με ζημία και πιάζουν στους χρόνους είσπραξης. Άλλωστε, μια επιχείρηση κλείνει από έλλειψη ρευστότητας και όχι από ζημιές. Επίσης, επαναπροσδιορίζουν το μοντέλο ανάπτυξής τους και ψάχνουν πού μπορούν να βρουν προοπτική για ανάπτυξη. Έτσι, προσπαθούν να είναι πιο διεθνοποιημένες και εξωστρεφείς, ενισχύοντας τις εξαγωγικές τους προσπάθειες.

Όλα αυτά δεν είναι αυτονόητα; Έπρεπε να έρθει η κρίση;

Ας πούμε πως αυτός ο εξορθολογισμός είναι το μοναδικό καλό αυτής της μεγάλης κρίσης. Όλοι ψάχνουμε πόρους, για να τροφοδοτήσουμε την ανάπτυξη, ώστε να γίνει σε πιο στέρεες βάσεις. Βέβαια, αν δεν αλλάξει το κλίμα για τη χώρα, θα δούμε πο-

λύ λίγες επενδύσεις. Οι επιχειρήσεις φοβούνται την επόμενη ημέρα.

Μπορούμε να πετύχουμε ανάπτυξη χωρίς επενδύσεις;

Έχετε δίκιο. Γι' αυτό η προεμία και η οικονομική ασφάλεια του τόπου είναι βασικές προϋποθέσεις. Να μη νιώθουμε όλοι ότι η Ελλάδα μπορεί να χρεοκοπήσει.

Ποιος θα μας πείσει γι' αυτό;

Είναι υποχρέωση των πολιτικών. Ελπίζω να επανέλθει η προεμία μετά τη Σύνοδο Κορυφής τον Ιούνιο. Η χώρα να αποφασίσει και να κάνει ό,τι πρέπει, για να βγει από την οικονομική κρίση.

Ως πρόεδρος του ΣΒΒΕ, μιλάτε με τους πολιτικούς. Σας ακούνε;

Σε σχέση με το παρελθόν, οι πολιτικοί παράγοντες δείχνουν ότι θέλουν να μας ακούσουν περισσότερο. Αλλά από τις προτάσεις των παραγωγικών φορέων λίγες υιοθετούνται. Κανονικά, η αγορά πρέπει να κατευθύνει την ανάπτυξη. Χαίρομαι διότι στη γενική μας συνέλευση, την προηγούμενη Δευτέρα ο κ. Χρυσόχοιδης δεσμεύθηκε ότι στις 9 Ιουνίου θα βρισκείται πάλι στη Θεσσαλονίκη για να εξετάσουμε από κοντά την πρακτική διάσταση των μέτρων που προτείνει ο ΣΒΒΕ για τη βελτίωση της καθημερινότητας των επιχειρήσεων.

Γιατί συμβαίνει αυτό ακόμη και τώρα, την περίοδο της κρίσης;

Ίσως κάποιες από αυτές τις προτάσεις να έχουν πολιτικό κόστος. Ίσως, διότι οι πολιτικοί δεν τις πιστεύουν και δεν μας σπεύδουν. Προσέξτε ένα παράδειγμα: τα τελευταία 15 χρόνια όλοι οι πολιτικοί αναφέρονται στον κάθε αναπτυξιακό νόμο, λες και μπορεί να λύσει τα προβλήματα. Ασφαλώς ο αναπτυξιακός είναι ένα εργαλείο, αλλά -όπως έδειξε έρευνα μεταξύ των μελών μας- είναι ένατος σε προτεραιότητα. Προηγούνται τα προβλήματα της καθημερινότητας (φορολογία, γραφειοκρατία κ.λπ.), που θέλουμε να λυθούν.

Υπάρχει το τελευταίο διάστημα κάποια εξέλιξη στο κρίσιμο θέμα της αποκέντρωσης;

Θεωρώ ότι το μείζον ζήτημα αποκέντρωσης, που αφορά τις επιχειρήσεις της Β. Ελλάδος, είναι η στελέχωση και η οργάνωση της Επιχειρηματικής Μονάδας Ανάπτυξης με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Πιστεύουμε ότι εντός του επομένου τριμήνου η λειτουργία της ΕΜΑ θα γίνει πραγματικότητα. Άλλωστε, προϋπόθεση της περιφερειακής ανάπτυξης είναι η αποκέντρωση της δημόσιας διοίκησης.

«Ο κόσμος έχει κόψει ακόμα και το φαγητό...»

Πώς πάει ο κλάδος των τροφίμων στον οποίο δραστηριοποιείστε;

Μπορεί τα τρόφιμα να θεωρούνται αμυντικός κλάδος, αλλά σιγά σιγά φτάνει στα όριά του. Έχει εξαντλήσει τις αντοχές του. Το 2010 υπάρχει πτώση από 3% έως 13%. Ο κόσμος έχει κόψει και το φαγητό. Αν δεν γίνει κάτι γρήγορα, θα έχουμε «λουκέτα» σε επιχειρήσεις.

Η δική σας εταιρεία, η ΖΑΝΑΕ, πώς πηγαίνει;

Το 2010 ο τζίρος μας μειώθηκε 7%. Πα-

λεύουμε να τον διατηρήσουμε σε αυτά τα επίπεδα. Ευτυχώς το 40% των πωλήσεων γίνεται στο εξωτερικό. Ευρώπη, Αυστραλία, Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδάς, Ιαπωνία.

Υπάρχει η αίσθηση ότι η ελληνική βιομηχανία αντέχει αυτή την περίοδο χάρη στις εξαγωγές. Ισχύει κάτι τέτοιο;

Για όλους μας αποτελεί ενθαρρυντικό στοιχείο η αύξηση των εξαγωγών, η οποία συνέβη το τελευταίο χρονικό διάστημα και αποτελεί μια πολύ ευχάριστη έκπληξη. Πιστεύω ότι αυτό που έχει αλλάξει, γι' αυτό και αυ-

ξήθηκαν οι εξαγωγές, είναι η νοοτροπία των επιχειρήσεων, οι οποίες, βλέποντας τη διαρκή μείωση της κατανάλωσης στην εγχώρια αγορά, απευθύνονται πλέον πιο έντονα απ' ό,τι στο παρελθόν στις αγορές του εξωτερικού, ούτως ώστε να αναπληρώσουν κύκλο εργασιών και κερδοφορία που έχουν χάσει από την Ελλάδα και προβλέπουν ότι θα χάσουν τους επόμενους μήνες. Είναι γεγονός ότι πρόκειται για υγιή αντίδραση που θα εξασφαλίσει έτσι τη βιωσιμότητα ελληνικών επιχειρήσεων, άρα τη διακράτηση των υφιστάμενων θέσεων εργασίας.

